

Näringsdepartementet

Betänkandet (SOU 2004:93) Lönegarantiförsäkring – en partsfråga

ILO-kommittén har genom remiss 2004-10-25 (N2004/6445/ARM) anmodats yttra sig över betänkandet (SOU 2004:93) Lönegarantiförsäkring – en partsfråga, överlämnat av Utredningen om en förändrad modell för lönegarantins finansiering. I betänkandet föreslås att regeringen och arbetsmarknadens parter träffar överenskommelse om en frikoppling av lönegarantin från statens budget och att en obligatorisk lönegarantiförsäkring i privat regi införs.

ILO-kommittén noterar att utredaren i ett avsnitt 2.2 om *Internationella normer om lönegarantin* redovisar det av Europeiska gemenskapernas råd antagna direktivet gällande lönegaranti, rådets direktiv 80/987/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagarna vid arbetsgivarens insolvens, samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/74/EG om ändring av direktivet 80/987/EEG. ILO:s konvention (nr 173) och rekommendation (nr 180) om skydd av arbetstagares fordran i händelse av arbetsgivarens insolvens nämns med kommentaren att Förmånsrättskommittén i sitt huvudbetänkande Nya förmånsrättsregler (SOU 1999:1) gjort ställningstagandet att Sverige inte bör ratificera konventionen.

ILO-kommittén vill tillägga att frågan om en svensk ratifikation av ILO-konventionen nr 173 tidigare varit aktuell i samband med regeringens skrivelse 1993/94:128, varigenom konventionen och den anslutande rekommendationen nr 180 anmälde för riksdagen i enlighet med vad som föreskrivs i ILO:s stadga, prop. 1993/94:208 Förändringar i lönegarantisystemet, vari frågan om ratifikation sköts upp till ett senare sammanhang, och prop. 1994/95:100, bil. 11, i vilken konstaterades att de svenska reglerna visserligen synes tillgodose det sociala grundskydd som konventionen syftar till men att bestämmelserna i dess artiklar 6 d) och 12 d) om skydd för avgångsvederlag utgör hinder för en svensk ratifikation.

I Förmånsrättskommitténs huvudbetänkande (SOU 1999:1) Nya förmånsrättsregler, som nämns av utredaren, redovisades i ett särskilt avsnitt 3.5 utförligt för ILO:s konvention (nr 173) om skydd av arbetstagares fordran i händelse av arbetsgivarens insolvens. I betänkandets avsnitt 6.5.12 om Avgångsvederlag gjordes den bedömningen att löneskyddet inte borde utsträckas till att omfatta avgångsvederlag utöver vad som följer av löneskyddet för andra fordringar. ILO-kommittén delade i sitt yttrande över betänkandet utredningens slutsats att Sverige därmed inte borde ratificera ILO:s konvention nr 173.

ILO-kommittén kan inte finna att den i betänkandet föreslagna modellen för lönegarantins finansiering påverkar Sveriges förhållande till ILO:s konvention nr 173.

I handläggningen av detta ärende har deltagit undertecknad ordförande, ledamöterna Delang, Laurent, Rudeberg, Edström, Jonsson och Bengtsson och ersättaren Eriksson. Närvarande har varit ersättaren Arvius, experterna Gotare och Remahl, och, adjungerad, Ingemar Sundquist, UD-GU, samt undertecknad sekreterare.

För ILO-kommittén

Jan Grönlund

Kerstin Wiklund